

ПЕРЕДПЛАТА на „РУСЛАНА“
вносить: в Австрії:

на цілий рік 24 К
на пів року 12 К
на чверть року 6 К
на місяць 2 К

За границю:

на цілий рік: зі щоденною ви-
сылкою 7 доларів або 14 рублів;
з висылкою двічі в тиждень 6 до-
ларів або 12 рублів; з висылкою
що суботи 5 доларів або 10 руб.
Поодинокі члени по 10 сотків.

Телефон Редакції ч. 1484.

Конто почт. щадниці ч. 98.704.

РУСЛАН

християнсько-суспільний дневник.

„Виреш ми очі і душу ми виреш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо рудне ми серце і віра руска“. — З Русланових поглядів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім
неділь і руских свят о 5 год.
по полудні. — Редакція, адміні-
страція і експедиція „Руслана“
при ул. Хмельовського ч. 15, II
поверх. Експедиція місцена
в Агенції Соколовського ул. Я.
Гайлонська ч. 3.

Рукописи звертає ся лише а
попередню засторогу.

Рекламації лише неопечатані
є вільні від порт. — Оповідки
звичайні приймають ся по ціні
30 с. від стрічки, а в „Надісла-
нім“ 40 сот. Подяки і приватні
дonesення по 30 сот. від стрічки

Всеукраїнська єдність.

Говорить ся і пише ся у нас про все-
українську єдність. В святоточнім настрою ду-
ха стоїть она на чолі наших кличів. В ній
висловлює ся найвища сила народного духа.
Хто топче те наше почуте — сей наш ворог.
Такий теоретичний бік клича про всеукраїнсь-
ку єдність.

Практика зводить сю теорію, як також
багато інших, до звичайної нісенітничі. На у-
країнській землі по тамтій стороні Прута, на
Буковині, галицький Українець оцінює ся на-
звою „галицького стерва“, або „зайди“. У-
країнець, родом з Галичини, проф. Стоцький
і буковинський уроженець Василько — оба
світоточі нашого народу на Буковині — поді-
лили там Українців на „автохтонів“ і „при-
шельців“. Що добре для „Нової Буковини“,
те з суті річи до нічого для „України“ і на-
відворот. Навіть молоде покоління буковинсь-
кої України, згуртоване в „Запорожжя“ лютує
на „галицьке стерво“, за що носить на собі
погороду студентів з Галичини згуртованих в
„Січ“.

Всеукраїнська єдність на Буковині —
се, як писало ся у нас в новинці з Чернівців,
звичайненьке пльованє собі в очі на правлю-
чим місци і демонстраційне зазиванє „бру-
дершафту“ червоноцекими „Запорожцями“ з
польськими і волоскими загорільцями.. на
злість „Галицьянам“.

Таке саме розумінє і стремління до все-
української єдності бачимо на російській У-
країні. „Галичанство“ — синонім культурної
меншешартності. С. Бфремов в своїй „Історії
українського письменства“ списає галицьких
поетів в сірий кут і не дуже дотепно кпить
собі з них, збуваючи їх кількома словами, за-
те „літературна велич“ в роді Г. Чупринки
пожирас більшу часть розділу про відродіння
української літератури. Звісний повістяр Іван
Нечуй-Левицький виступив зі статією проти
„галицизмів“ в літературній українській мові
в „Кривім дзеркалі української мови“ і дуже

обстоює свій київський, чи який там говір.
Д. Донцова за те, що подивив ся на жите
російської України з всеукраїнського станови-
ща, стрінуло немиле усуненє від співробітни-
цтва в київській „Дзвоні“ его власними „това-
ришами“.

Почавши від Драгоманова, а скінчивши
на проф. Грушівським, товче ся по різних
журналах і виданнях погляд про „меншешар-
тність Галичини“, погляд, який навів був по-
сла Будзівовського в 1905. році на думку
спакувати всі вартніші „пам'ятки і втечи до
Київа, наживавши на „меншешартну“ Га-
личину.

Сю „меншешартну“ Галичину називають
деколи і свої і чужі „піємонтом України“. Ту
скристалізував ся найяснійше ідеал „Само-
стійної України“ — отже конкретний зміст і
форма всеукраїнської єдності. Та, правду
сказавши, єдність для галицьких Українців ду-
же академічна річ.

Посол Трильовський, вождь радикалів і а-
таман самостійних „Січей“, зборонює своїм
кошам взяти участь в передторічній всеу-
країнській маніфестації з нагоди роковин
смерті Т. Шевченка. Редактор „Діла“ В. Па-
нейко прирівнює вселаскаво звісного пи-
сьменника М. Яцкова не з бандитами і Бото-
кудами, але з Брандовським і Демянчуком.
Терпеливий напір всеукраїнського органу „Ді-
ла“ вже два роки зносить на собі тортури
клеветаня на немилих єму людей, між якими
бачимо чільніших представників нашої куль-
турної та умовної праці.

А коли говорить ся у нас про „всеукра-
їнську єдність“ — то немов показує ся, чого
в нас недостає.

Просимо домагатися „Руслана“ по всіх
реставраціях, каварнях, торгівлях і приєдну-
вати нам нових передплатників в кругах сво-
їх знайомих.

Краєвий Союз господарско- торговельних Спілок

у Львові, улица Зморевича ч. 20.

прасилає нам отсе поясненє:

Уважаємо за свій обовязок з огляду на
закінченє теперішньої запомогової акції на-
шем на осінній засів представити єї спосіб
переведення тим більше, що з причини єї опи-
знєня піднесли ся заміти проти „Союза“, хо-
тай він, як з слідуочого представлення пока-
же ся, зовсім того опізнєня не завинив.

Чинність при запомоговій акції треба
поділити на 4 часті:

1) признанє фондів, 2) оголошенє акції,
3) закупно насіння, 4) єго розсилка.

Перша, підставова часть акції, се при-
знанє фондів. Єї переведенє зовсім не зави-
сить від „Союза“, бо він не має на се ніяко-
го впливу, чи, коли і в якій висоті ц. к. пра-
вительство субвенцію признає.

Коли однак з огляду на знищенє, яке
спричинили безнастанні дощі і повени можна
було надіяти ся помочи правительства, Союз
старав ся засягнути інформації про наміри
правительства в намісництві, та на жаль нія-
кої автентичної вісти одержати не міг.

В серпні і з початком вересня в намі-
сництві делегатови „Союза“ відповіли, що
про акцію нічого позитивного знати не мож-
на, бо тої справи ще не обговорювано.

І дійсно доперва 15. вересня зачали в
намісництві про акцію говорити, а порішено
єї на засіданю „Ратункового комітету“ дня
17. вересня, ціну установлено на спільнім за-
сіданю з товариствами польськими дня 18. ве-
ресня і тоді доперва мож було печатати ві-
дповні — їх розсилати і збирати замовленя,
що зроблено сейчас, так що вже 20. вересня
розіслано 40.000 відозв. Робота ішла день і
ніч в печатни і в канцелярії „Союза“.

У відповідь на се зачали від дня 23. ве-
ресня впливати замовленя, та зразу впливали
так поволи, що до 30. вересня ми мали все-
го 210 замовлень на 57 вагонів жита і 18 ва-

гонів пшениці. Найбільше замовлень прийшло
між 30. вереснем а 15. жовтнем, бо около 800,
а приходять они ще день в день доси. Зага-
лом усіх замовлень до 26. жовтня було 1.599
не вчислюючи замовлень, які прямо до на-
ших спілок впливають і які они самі полаго-
джують.

Кожде замовленє треба перевести через
книги, обчислити, сконтролювати, чи прий-
шли задатки, бо часто лучає ся, що замовле-
нє прийде, а задаток доперва треба ургувати
і на него тиждень і більше ждати, вкінці
треба було розділити замовленя до виконаня
між Складами і Спілками Союза відповідно до їх
географічного положення.

Се зроблено великим накладом праці в
дуже короткім часі і розіслано замовляючим
рахунки, щоби они могли на час зібрати гро-
ші на викупно післяплат, та на жаль той по-
спіх показав ся в результаті шкідним, бо лю-
ди одержавши рахунки хотіли мати зараз по-
силки, не думаючи о тім, що „Союз“ не міг
мати зараз під рукою потрібного на висылку
насіння.

Вже заздалегідь, як тільки можна було
предвидіти акцію насінєм „Союз“ поробив
заходи в цілі запевненя собі потрібного на-
сіння.

Та як ми вже в попереднім комунікаті
мали честь пояснити, справа була дуже тру-
дна, бо в краю пригожого на засів насіння
майже не було, все зросло або мізерне, тре-
ба було отже шукати за ним за границями
краю, тим більше, що тої гадки була не тіль-
ки Дирекція, але і Надзвірна Рада Товари-
ства.

Звернулисьмо тому головну увагу на че-
ске і німецьке насінє, про якого дородність
малисьмо вже не раз нагоду пересвідчити ся,
і дійсно, з різних місць одержані пробки по-
казали ся найкращими, тому мимо високої
ціни рішилисьмо ся про єго закупно тракту-
вати.

На жаль стрінулисьмо ся майже всюди
в домаганєм купувати сейчас на сталє і ин-
ше бути не могло, бо насінє так всюди про-

Юрій Км.т з циклю „Голос життя“. Суд бузьків.

Посумніла половина. Почорніли трави й
похилили ся зажурені до землі. Гаснуть їх
дні.. Гуляє студений вихор.. Громадять ся
птахи, збирають ся в ряди, клочі; кружляють
над полями і лісами. З грудий проносять ся
такі зітханья, немов би придавлювала їх важ-
ка скала. Проголосили жалісну пісню і пуска-
ють ся в дорогу.

Прилетіли великі стада бузьків і закри-
ли геть-геть поля. Відпочивають. Їх поява в
такому громадному числі звернула увагу лю-
дей. Повишлялися з вікон, поставали круж-
ками по дорогах і полях. Снують ся різні
міркованя, плывуть швидкі розговори й віщо-
ваня..

Гляджу і я зачудований і невимірно за-
сумований.. Перед моєю уявою зринають мо-
лодечі сні, чарівні сні.. Бузьки повертають
у полудневий жар, у молодости рай та в рос-
квітий, розспіваний гай.. А я на верхах, у
хмарах позабутий.. Тільки сердитий вихор
тямить про мене і термосить спорохнавілими
стінами..

В одному гуртку йде пильна розмова:

— Зазнають они бідки, шок дійдуть до
гаразду.

— Али ввидат сьвіта долов і вирхами,
а чоловік, чи лавцом прикований, мече собов,
як риба в сіті. Пробіжат єго вік і нічого не
чув, ни знав і в зимлю ся спати поклав..

— Ти ся діде тим утіш, що випеш
та зіш.

— Сім літ у хреню зимував, а смаку ни
вазнав, а виліз у морков, та ся кає, що вік
утратив..

— Промайнув хвилиний сьміх, а опісля
простелила ся задума.

— Ой які там і в них гризоти! Нібищак
старий Гійка, того Івана отиць, повідав, що
надивив ся на суд бузьків.

Ці слова викликали зацікавленє між при-
сутними. Всі звернули ся до оповідача.

— Жаль ми ся вчинило, яким того ви-
слухав.

— Суд бузьків! Пек би ти було такому
інтересови!

— З такого малого прийшло до вели-
кого.

— На бідку много ни треба..

— Нисамохитно прийшла бідка. Было
гніздо бузьків на хизі. Бузьчиха нанесла ся
і розчала сидіти. Пустий дїтвак виліз, виверг
одно яйце, а вложив чужде, качаче, ци ку-
ряче.

Інтерес до оповіданя зростає. Слухачі
аж порушили ся та приступали ближше опо-
відача.

— Вийшов час, повилазили бузьчата й

тото чужде племє. Нависла страшна хмара.
Буде туча. Ніч. Бузько припадат коло жоня,
пташтит, бо чужє квилня дїтий. Розсвинуло
ся. Бузько глянув до гнізда. Напрасно забрем-
тів, як листок під шаленим вітром, і підско-
чив, так іще раз подивив ся, ци ни змінив
ся; кров ся в нїм мече, гнівний, горит; нич
ни гварит: думй, думй і полетів.

— Придайна жона. Вони си файно захо-
дили, а ту таке ніяке..

— Баба — лихе насінє.

— Агі на та, бодайсь пропав! Ти там му-
сів свій ніс уткнути..

— Хто жони слухат, нигде добре ни го-
стят.

— Треба вам ся било вголошати?

— Від тишир на бідку пішло. Нидовго
тирвало, скликали ся многі бузьки. Кожий
підлетів до гнізда й надивив ся. Впали на
луку і ту такі гайки пілняли, ги би ліс шумів,
тріскотів та вавертас ся.. Бузьчиха пристану-
ла на боці, похилила голову, чи той що під
шибинець.. Сеймили, довго сеймили.. Як ся
воі заміпала, так ся так по єдному вилучали
і вирок сповняли. Бузьчиха підняла голову,
надивила ся на той сейм, ги би хотіла вигва-
рати: Чо ви на мене так нависли напасно?
Чо вівліпо женете мене з того сьвіта?

Кожий гнівно підлітав, над гніздом ко-
ло закрисляв, тенго бузьчиху й дїтгий дзюбом
ковтав, а так геть ся віддавав у свій рай, у
свій край.. Перший розчав убивати чоловік.

Упала бузьчиха, пірсла кровця; зачирво
віло ся гніздо, засьвітило ся до сонця.. Така
її рокиня*) била, так ся вигодило на нї..

Вітцю аж слезі пішли з очей, як ни-
бищик Гінка скінчив оповідати. Мині такий
жаль бив, так ми маркітно стало за нев і за
дїтьми, щом си ни міг довго місця найти.

— Днись на брехни сьвіт ушиток став.

— Ни все то того правда, що на висілю
ладкають. Ни все то того правда, що всудит
рада й громада. Воно на сьвітї так помотано
й повязано, що ни мож так бороо порозслю-
вати й порозтинати, аби при тім других ни
повбивати..

— Так, так, файно бисідуете, али я по-
відаю своє: Хто бив у біді, би й ще бив, бо
ся знав з неї вирвати, а хто ни бив, би й
ни бив..

Бузьки по єдному підняли ся за своїм
провідником і помандрували на стрічу розкві-
тній, приманчавий весні.. Люди глянули на по-
нуре, пусте поле, стали жалувати за чимось,
немов би стрінула їх яка втрата, і порозхо-
дила ся призвудумані до своїх заньтє..

*) Доля.

дав ся, наколи ми з уваги на нерішену ще акцію насінням віак того зробити не могли, бо певне не багато нашло би ся у нас рільників, котрі би могли у нас закупувати позакраве збіжжя по тій ціні купити, ми отже могли боятися, що останемо з великими запасами неспроданого збіжжя, котре хіба з великою втратою на муку на случай не зарядження акції моглибисмо продати. Треба було нам отже ждати, та на жаль доставці наші ждати не хотіли і ніякого усьогоного зобов'язання доставки не прийняли, тому коли остаточно запомогова акція прийшла, ми мусіли роботу майже на ново зачинати.

Велику прислугу при тім віддала нам Президія С. Г., бо згодила ся на се, щоби упрошений нами інспектор рільництва п. Творидло виїхав на оглядини насіння і тим улещено нам закупу.

Та проте закупу не могло бути відразу довершене, бо треба було обіхати великий простір Морав, Чех і Австрії, треба було лишити доставцям час на приготування насіння до експедиції, на що в конвенціональний час 8 днів в торгівлі прийнятий, який мусів бути часто продовжуваний, з огляду на се, що експедиція насіння прийшла як раз на пору вибирания бураків, одного з головних артикулів господарських в Чехах, там більше, що значну частку насіння ми закупили власне в цукроварнях, котрі задля плодотворності управління житом, яке на ґрунті під буряки дуже гарно справленим незвичайно кращою удає ся.

До того ще прилучив ся брак вагонів, в наслідок чого залізниця не експедиювала так скоро насіння, як належало, тим більше що мають до того основу в регуляміні, який постановляє, що кожний вагон мусить бути замовлений на 48 годин наперед.

З припису того користає залізниця тоді, коли є брак вагонів і доперва в тім реченні доставляє вагони до закладовання.

Пригадати належить також, що крім нас акцію вели інші краєві інституції, які здає ся бодай частку свого запотребовання в тих сторонах, що і ми пскрили, отже самоврозуміло, що то не тільки ціну товару підносило, але і його висилку спиняло і се на наших транспортах відбило ся.

Далі хотів на загал офероване нам збіжжя відповідало надісланним прібкам, то лучило ся і таке, що закупуване збіжжя треба було оставити до диспозиції продаючому, бо як то прим. при 10 вагониові посилці п. Творидло сконстатував, жито хоча дуже гарне було троха вогке і в далекій дорозі могло зігріти ся, не мож було отже ризикувати його прийняти, або вже на місці у нас треба було його відкнути з причини засвічення, як то з кількома вагонами пшениці мало місце, а се знова опізнювало доставку. Знова деякі доставці не доповнили зобов'язання і проданого насіння не доставили.

Та найважливіше, що відразу не мож було цілого сподіваного запотребовання покрити, бо раз іза співзвоненої пори годі було знати, яка прийде скількість замовлень, друге, не мож було знати, кілька купувати жита, а кілько пшениці, бо відношене замовлень жита і пшениці майже з кожним днем зміняли ся і то дуже разячо, та мимомого ми раз у раз великі партії збіжжя купували, одначе закупу ми могли закінчити доперва в половині жовтня, коли вже малисмо приближені обчислення запотребовання.

В цілі прискорення висилки посилки інтервеніював наш През. посол Р. Залозецкий і виведив у властий зарядження, щоби наші посилки ішли поспішно товаровими поїздами, а крім того деякі посилки ми вже перед тим зарядили до вислання „Eilgut“-тами, хотів оплати виносилка великі суми.

Так отже як з представленою виходить, то „Союз“ зі своєї сторони вчинив все можливе, щоби з своєї задачі як найліпше виявляти ся і управа его може з чистою совістю заявити, що скорше такого доброго насіння, яке „Союз“ доставив, віак доставити не було можна, а що оно добріше є — се доказують дотеперішні заяви подяки і признання, які ми за насінне одержали.

Тепер приходиться ся нам пояснити послідню частку акції, се розсилку відобраного насіння.

То вже праця персоналу наших магазинів і Спілок. Праця велика і тяжка, бо ходять о найбільшу скорість експедиції, та ми знаючи свій персонал і на основі его щоденних репортажів, та нашої контролі можемо впевнитися, що віакі експедиції з вини персоналу

не залягали — хотів трудности були великі, особливо на стації Львові, де є великий натовп вагонів, дворець товарний за тісний, а наш магазин одержаний від ц. к. залізниці є дуже малий і віддалений від надавчого магазину.

При тім лучали ся лихі міхи, в наслідок чого треба було багато насіння пересипати в нові міхи, або їх направляти, що експедицію без нашої вини опізнювало, бо ми в термінатках застерігали собі все добрі міхи.

До того частку експедиції прийшла важена по 75 кг., треба було отже їх перемінати на 100 кг.

Також не можемо відповідати за опізнєння залізниці, або за такі vis major як катастрофа під Букачівцями, в наслідок котрої був здержаний рух товарний на тій лінії і наше збіжжя вислане до складу в Коломиї стояло через довгий час в дорозі.

Ми з своєї сторони бажаючи експедиції як найкорше поладити, наслали насіння рівночасно з сімох місць, Львова, Перемишля, Коломиї, Стрия, Станіславова, Бродів і Рави рускої побільшивши до того значно свій персонал на час акції.

Ще пару слів що до опізнєння сійби. Ми не перечимо, що жовтень, співзвоня пора на засів у нас, та як взагалі сей рік, о сів сегорічна виїмка а.

Спізнали ся збори — спізнити ся мусіла і осіння сійба. Те знаємо з численних кореспонденцій наших відборців з різних сторін, а передовсім з навічених повенями, прим. з Комарянщини, відки нам писали, що у них доперва в жовтні можна було подумати про сійбу, бо доперва в тім часі земля троха підсохла. Знаємо таке, що у нас багато рільників сіє під груді; що впрочім опізнєне не так велике, бачимо з того, що ще тепер під конець жовтня до нас впливають нові замовлення на насінне.

Що се о засів іде, свідчать дописи з жадаєм як найкоршої висилки, „бо пора велика сіяти“. Своєю дорогою, що такі пізні Івани дуже часто на нашу адресу такі самі епітети посилають. В додатку, як з численних донесень, виходить тоті, що вчасніше засіяли, тепер часто переорують, бо або посіяне ними краве насіння дуже рідко зійшло, або его слимаки і миши зіли, що треба на ново сіяти.

На тім могли би ми покінчити представлюване справи акції. Зробили ми то досить просторо, а спонукали нас до того заміти, які нас стрінули не лише в кореспонденціях до нас, але і прилюдно в українській часописи.

Власне по тій причині позволимо собі ще пару слів про відносини нашої суспільности до нас сказати.

Запомогову акцію не лиш ми ведемо, але і польські організації, не тільки у нас було опізнєне, але і в тих організаціях, котрі так як ми спроваджували позакраве насінне. Се знаємо зовсім позитивно, бо малисмо деякі спільні жерела закупу з ними прим.: жито з Познанщини і частку з Чех, та знаємо, коли они его купували і дістали, отже можемо знати, коли і розіслали. Та мимомого не стрічали ми в ніякій польській часописі прилюдно підношених замітів проти своїх організацій.

Тимчасом стрінуло се нас і то від чоловіка, що стоїть близько нашої організації.

Що оно в хосен нашої справи не йде — мож хотів би з „Прикарпатської Руси“ з 18/X, с. р. і „Голосу Народу“ ч. 41, переконати ся, які з очевидною радістю в цілости повторили писмо проти нас з нагоди переведення акції напечатане і використали его як оруджя против нашої економічної роботи, а з окрема проти „С. Г.“.

Тому ми не лиш в інтересі нашої організації, але з огляду на добро загалу, маємо право домагати ся від своїх людей, щоби они, поки піднесуть проти нас заміти, передтим зріло розважили відносини і перевірили факти.

З окрема в тім случаю ми є певні, що хто застановив ся над виконною технікою такої великої акції, як запомогова насінням, той певно належно оцінив нашу працю і не кине за ню на нас камінем.

(Містимо се писмо „Кравевого Союзу Господарско-торговельних Спілок“, хотів висловлюємо жал, що оно не подало тих вияснень прилюдно, коли в різних сторін підношено запити, чому насінне опізнєне ся. Колиж

проф. Ковалева з різних сторін стрічали докори, а він не міг ніяких пояснень дїждати ся, то годі его винувати за се, що справу відніє пралюдно, тим більше, що з такою, на позір, дрібною справою, як достава насіння, вижуть ся підозріння і зневіра серед народа, який до недавна спочивав в кромішній тьмі кацапства. На те, що пишуть „приятелі“ в „Прикарпатській Русі“ годі не раз навіть звертати увагу, бо їх цілю є тільки нашу народну справу нищити а велика економічна робота є їм солю в оці. — Примітка Редакції).

Політичний огляд.

Австро-Угорщина

Домагання українського соймового клубу. Український соймовий клуб на засіданню дня 25. с. м. рішав:

I. Стверджуємо, що компроміс, заключений в справі соймової виборчої реформи в попереднім соймі, вістав розбитий і розв'язаний з вини польської сторони.

II. Стверджуємо, що мимоможливого становища, занятого українським соймовим клубом постановою з дня 10. липця с. р. до сего часу ані ц. к. правительством ані польської сторона не підготували таких основ соймової виборчої реформи, на які могла б згодити ся українська соймова репрезентация.

III. Супроти так витвореної ситуації в краю уважає український соймовий клуб за вказане з своєї сторони поставити отсі головні домагання в справі соймової виборчої реформи:

Стоячи при основах загального, рівного, безпосереднього і тайного виборчого права до кравевого сойму, готові ми згодити ся на куріальну виборчу соймову реформу, як переходовий етап до дійсно демократичної виборчої реформи, під умовою, що в компромісовім проєкті виборчої реформи, заключенім в попереднім соймі, будуть переведені отсі зміни:

1. Процент українських членів галицького сойму буде виносити 33 $\frac{1}{3}$.
2. Пропорціональна виборча система буде зовсім усунена.
3. Буде усунена плуральність виборчого права.
4. Великий земельний власности буде признане таке число мандатів, яке належить ся їй на підставі її податкової сили.
5. Буде усунена курія середньої земельної власности.
6. Українська репрезентация буде мати трох членів кравевого відділу на вісім членів кравевого відділу.
7. Українська репрезентация буде творити національну курію з правом „veto“.
8. З компромісового предложення буде усунена справа повітових рад і двірських обшарів, як неважлива до справи виборчої реформи.

Заграниця.

Німецький урядовий голос про ситуацію. Nordd. Allg. Ztg. пише: Побут цісаря Вільгельма на австрійській землі викликав у печати наших союзників маніфестації, признаючи звязки вірности, які лучать Німеччину з Австро-Угорщиною та цілого тридержавного союзу, який знова випробувано підчас балканських конфліктів. Сі голоси стрічають ся у нас з радісним відгомном та з горячою вдячністю за гостинність яку знова зладжено нашому цісареві в Австрії. Сильна єдність членів тридержавного союзу в поодиноких справах балканської політики, недавно випробувана, зовсім не шкодить загальній європейській мировій політиці. Згода великих держав, яку щасливо вдало ся зібрати мимоможливого моменту балканського пересилєня, є цілком безвинною журби. Цінною в т.м напрямі була гостина російського міністра заграничних справ в Берліні і его стріча з німецькими державними мужами, причім справи біжучої хвили обговорено щиро, серед вражіннь вдоволення.

Керманвичі сербської політики не завели надії, яку покладано у їх второпности, Сербія в справі альбанської границі годить ся на домагання Австро-Угорщини.

В грецько-турецьких переговорах небаком має прийти до згоди також і що до останних

справ, які минулого тижня значно поступили наперед. Можна сподівати ся, що мировий договір між Портою і Грецією буде підписаний ще сего тижня.

Вибори до парламенту в Італії. Підчас суботних виборів загалом не було заворушення, тільки в Руво підчас боротьби сторонників двох партій убито одного 14-літнього хлопця.

До 5. години рано в неділю було звісних 126 вислідів. Вибрано 72 міністерських кандидатів, 8 членів конституційної опозиції, 3 радикалів, 3 католицького сторонництва, 5 републиканців, 11 офіціальних социалістів, 6 реформованих социалістів, а у 18 округах прийде до тіснійшого вибору. Бувшого міністра просвіти Назія, котрого недавно суд засудив, вибрано в двох округах, Між вибраними є прем'єр Джолітті, бувший міністер Соніно і кількох інших членів кабінету.

Кінець австрійсько-сербського непорозуміння. Генеральний секретар сербського міністерства заграничних справ повідомив вчора австрійського chargé d'affaires в Білгороді, що сербське військо ще в суботу покинуло альбанську область і уступило до границь, назначених льондонською конференцією. Таку саму заяву зложив вчора сербський посол у Відні в уряді заграничних справ. Рівнож чорногорське військо уступило з альбанської області.

Урядові законопроекти в Росії. За час літніх вакацій по 18. с. м. в канцелярію рос. держ. думи внесено 77 нових законопроектів. З них міністри внесли: внутрішніх справ 7, військовий 14, торгу і промисловости 15, народної освіти 9, доріг 8, фінансів 6, судівництва 1 і намісник Кавказу 3. Крім того лишало ся нерозглянутих з минулої сесії ще 366 законопроектів. Таким чином тепер до розгляду держ. думи в сій сесії буде 443 законопроекти.

Просимо відновити передплату.

НОВИНКИ.

— **Календар.** В середу: руско-кат.: Льонгіна; римо-кат.: Євгенія. — В четвер: руско-кат.: Озія і Андрея; римо-кат.: Альфонса.

— **Радник Двора Олександр Барвінський** виїхав на довгий час, з причини недуги в родині, за границю.

— **В справі скликання галицького сойму.** „Kurjer lwowski“ пише: Галицький сойм має бути скликаний на 8. листопада. На двох засіданнях, т. є 8. і 11. листопада мало би відбутися уконституоване і вибір комісії виборчої реформи, почім наступило би відкриття сойму. Вчора відбула ся конференція кравевого маршалка з намісником в справі скликання сойму. Опісля конферував ґр. Голуховский з ґр. Півнінським, Гломбінським і кн. Чарторийським. В четвер іде нам. др. Коритовский до Відня.

— **Гість цісаря Франца Йосифа.** „N. fr. Presse“ доносить, що цісар Вільгельм II. мав виявити велике вдоволення зі свого побуту у Відні. Вільгельм II. розмовляв двічі з ґр. Берхтольдом, раз підчас сніданя в Шенбруні, де ґр. Берхтольд сидів коло него, а другий раз на чаю в німецькій амбасаді. Тут розмовляв німецький цісар з ґр. Берхтольдом через п'ять четверти години.

— **Де подівають ся гроші з військового скарбу?** Таке питанє насуває нам факт, що лучив ся самі днями. Одного звісного нам студента покликало сими днями до військового бюро львівського магістрату і з докорами питає, на якій підставі побрала его мати військову запомогу за сім місяців, як вказано в документах з богородчанського магістрату і богородчанського уряду податкового, між тим, як він служив всего оден місяць. Випитуваний заявив, що не має найменшого поняття про ніяку запомогу і мусить спитати листовно маму, чи справді побрала якусь запомогу за его військову службу, за кілька місяців і в якій висоті.

На се одержав сей студент лист, який наглядно свідчить про шлендриян маломісточкових урядів, які давали запомоги всіляким „промисловцям“, не стараючи ся о провірене правди.

Лист звучить: „Нині дістала Мама лист від Тебе, а в листі пишеш, що Тебе штурмують за якусь запомогу, що хтось за Тебе побрав за військову службу. Мама грошей жадних не брала, бо навіть ніхто не мав поняття оголошувати ся за якоюсь запомогою, бо ми знали, що ти не служиш (сей студент перебув місяць при війську відсиланий від одної „Superarbitrierung-ової“ комісії до другої, аж поки его не звільнили — прим. Ред.). То має бути якась помилка або хтось фалшиво побрав тай буде мусів вернути і буде караний. Ти скажи там у військовим уряді, нехай собі того шукають, хто гроші взяв. Прошу Тебе, може дійсно за два місяці належить ся, то Мама подали би ся, коли не пізно“ і т. д.

Сей оден примір, а таких може бути багато, свідчить про те, що обережність в роздаванню всіляких запомог річ дуже вказана, бо й військовий скарб наповнює кишені всіляких „спекулянтів“ і повстають неприємності для властей і для інтересованих осіб.

— **Начерки законів про нові меліорацийні підприємства.** Галицький краєвий виділ постановив предложити соймови на найближшій сесії много начерків нових меліорацийних законів, які мають на цілі перевести регуляцію рік і потоків і консервацію виконаних доси регуляційних робіт. Таких начерків законів предложить краєвий виділ на цілу Галичину 25, з чого на східну Галичину припадає 9, а імено: 1) Про регуляцію потоків Бобрівки і Ліхавки з допливами, в камінецьким повіті, коштом 950.000 К. До тих коштів має причислити ся краєвий фонд і державний фонд меліорацийний датками по 40 прц., а інтересовані сторони 20 процентовим датком. 2) Про регуляцію ріки Ворони з притоками на просторі від громади Ворони аж до устя, се є до Бистриці надвірнянської разом з притоками, в станіславівським і товмачьким повіті, коштом 5.400.000 К. 3) Про регуляцію потоку Гоголірки від моста на повітовім шляху Красне-Гологори в Трудовачи до зелізнячного моста в Краснім, разом з допливами в золочівським і перемишлянським повіті, коштом 1.700.000 К. 4) Про забудоване потоку Ясениці, в громаді Ясінка масьова, в турчаньським повіті, коштом 116.000 К. До тих коштів має причислити ся краєвий фонд 30 процент. датком, а державний меліорацийний датком в висоті 70 прц. До коштів регуляції ріки Ворони і потоку Гоголірки має причислити ся краєвий і державний меліорацийний фонд датками по 40 прц., а інтересовані сторони 20 прц. 5) Про забудоване потоку Рабань в Старім Самборі коштом 73.000 К. Тут винесять датки краєвого фонду 30 прц., а державного меліорацийного 70 прц. 6) Про забудоване гірських потоків в вільхівській і сяніцькій Посаді коштом 173.126 К, з датками обох фондів по 50 прц. 7) Про забудоване потоку Сушиці в громаді Сушиця велика, в старо-самбірським повіті, коштом 330.000 К, де краєвий фонд причислить ся 30 прц., а державний меліорацийний 70 прц. датком. 8) Про консервацію забудовань гірських потоків в доріччю Дністра. Кошти мають покрити доходи з лісового підшита і лугового прута і датки краєвого фонду, державного скарбу з диспозиційної дотації на дрібні меліорации і датки конкуренційних сторін. Вкінці 9) про консервацію регуляційних робіт на середущій секції ріки Гнилої Липи. Кошти мають бути покриті датками краєвого фонду і водної спілки і доходами з винайму шкарпів ріки і з гривен.

— **Отворене збіжевої і товарої біржі у Львові.** Вже від давна давала ся відчувати в Галичині недостача урядового місця, де подаж і попит в справі торгівлі відбували би ся в управильнених формах і становили показчик на вартість поодиноких родів товарів. Головно що двох артикулів: дерева і спирта, під яких оглядом Галичина є найбільше продаючим краєм в монархії, була Галичина засуджена на довільне нотоване цін чужих бірж, де річеві моменти відгравали рішачу роль, а також торгівля збіжем і струковими ростинами. Як що до рода, так і що речинця правив доси прямо slučaj а навіть і довільність сторін, що викликувало недовіре заграниці і утруднювало експортну торгівлю. Щоб усунути се лихо і знищити сей невідгидний стан, в яким прилюдні площі і каварні становлять місце безилатних і зовсім неконтрольованих торговельних переторгів, приступлено оновді у Львові до отвореня біржі. Її задачею буде в першій мірі піднести економіч-

ний стан і торговий рух в Галичині і звести їх на нормальні і управильнені шляхи, які відносять ся до галузи кушества. Нова біржа буде нотувати ціни і стане в сей спосіб дійсним образом і міродатним правильником тих цін як для Галичини, так і для заграниці. Свою нову інституцію отворено в неділю о 11. год. перед пол. в салі засідань торгової і промислової палати. На отворенє прибули намісник, краєвий маршалок, многі інші достойники і відпоручники державних і приватних інституцій. Перший промовляв предсідник торгової і промислової палати Самуїл Горовіч, який коротко подав і пояснив цілі сей біржі. Свою бесіду закінчив потрійним окликом в честь цісаря. По нїм промовляв намісник др. Коритовський, в заступстві міністра торгівлі п. Володислав Федорович, а іменем міністра скарбу міністерияльний радник др. Евг. Лопушанський. Опісля промовляли відпоручники віденської торгової палати і біржі, будапештеньської збіжевої і товарої біржі, праскої торгової палати, та праскої і черновецької біржі. Свято закінчило ся гуртовим звиджуванем саль нової львівської біржі.

— **Пожежа церкви в селі Тарнаві.** В селі Тарнаві, добромилського повіта, вибух дня 22 с. м. о 2. год. в полудне огонь в місцевій церкві серед доволі загадочних обставин. До церкви протягом двох діб перед пожежою ніхто не заходив. Біля церкви находить ся дзвіниця і школа, які остали ненарушені, зате сама церква зі всім, що в ній було, вваля жертвою пожежи. Страта досягає суми 22.000 К а обезпеченє є лише на суму 10.000 К. Зараз, коли почав ся огонь, збігли ся люди і привезли місцеву сикавку, а за пів години приїхала також пожарна сторожа з Добромилля, який одначе, мимо дуже енергичної праці, не удало ся вратувати церкву. Що було причиною пожежи — незвісно. Пастухи розказують, що бачили в полудне падаючий на церков огонь. Одні здогадують ся, що се була ракета пущена прогультковцями з гори Гербурта, другі, що се упавший метеор. На всякий случай про підпал не може бути мови, а в ночи ходили кругом церкви два сторожі і не замітили нічого підозрілого.

— **Чим люди живуть?** Київська „Рада“ доносить, що лубенське сільсько-господарске тов. о почало достарчати заграничним складам антикарських трав, квіток, зілля і т. п. Агенти товариства їздять по селах і скуповують у селян всяке зілля. Селяни мають з сего добрий заробок. — Чи у нас не міг би сим занятися „Сільський Господар“ і через зиму підготувати роботу в тім напрямі: пошукати ринків збуту, видати відповідний підручник зі списком лічничого зілля, уладити відчити по кружках, зарекомендувати сю справу в часописях і т. п. Коли деінде мають люди заробок з антикарського зілля, то чому би й у нас не мало сего бути?

— **Практики перевозових товариств.** Нечайна смерть трох переселенців-селян, яких вчєра в ночи удусив газ (про що ми вчєра писали), дає багато до думаня. Переселенців, заманих до переселенного бюра держать під ключем, немов яких злочинців, щоби, не дай Господи, не „переловило“ їх яке друге бюро. Бо борба о „людський товар“ між агенціями дуже завзята. Треба відчувати, скільки муки переносять нещасні переселенці в руках торговців корабельними картами. Спершу заманює ся їх дешевою картою, опісля влязши гроші, трактує ся переселенців гірше худоби. Хто бачив наших переселенців на зелізницях, а опісля на кораблях, той натовп, погане і тісне приміщенє, погану їду, вічне гулюканє на них, гірше ніж на худобу — сей зрозумів ціле пекло переселенства. Треба подивляти терпеливість наших людей, яких не відстрашують тортури переселенства. Зарадити ляхови може лише держава, яка взяла би цілий переселенчий рух в свої руки і строго контролювала перевозові бюра. Що до перевозових бюр, то повинні они бути свої, національні, які розуміли би потреби наших переселенців і робили се не з чистого інтересу, а радше руководили ся добродійним посередництвом.

— **„Дніпро“.** Київський міський музей одержав сими днями великий образ Б. Романовського „Дніпро“. Образ представляє вид на Видубецький монастир і Дніпро.

— **Перший руский кінотеатр.** Гурток української інтелігенції в Косові покликав до життя перше українське кіно і сировадивши електричне п'яніно, дає вистави першорядних шук.

Досить сказати, що небагом появить ся в ко-

сівським українським кіно перерібка Бульверового роману „Останні дні Помпеї“. Місцеві Поляки довідавши ся про українське кіно та кож собі постарали ся о позволенє.

Довідуємо ся, що руский „Сокіл“ в Добромилі вніс поданє о призвіл на кіно. Зараз по нїм почав старати ся о те саме польський „Сокіл“. Цікаве, хто одержить концессию, чи той що перший вніс просьбу, чи той другий. В Галичині всіляково буває...

— **Жидівські практики.** „Петербургская Газета“ печатає дуже характеристичну телеграму з Києва: В київським суді, де веде ся процес о ритуальні вбийство, розійшла ся сензацийна чутка. Кажуть, що о. Пранайтіс (католицкий священник, який доказав, що ритуальне вбийство єствує) одержав два границі два листи. В обох листах незвісні люди упереджують о. Пранайтіса, що коли в своїх свідотствах буде придержувати ся попередного становища що до питання про ритуальні вбийства, то буде убитий (!!!).

Супроти шаленої пагінки, яку з самого початку ведуть жиди проти о. Пранайтіса за єго ритуальні досліди, сїй вісті годі не придавати певної ймовірности. Особливе, коли задати, як померли вже найвжнїйші свідки: Жєня і Валя Чеберяки і дослідувач, професор Оболенський. Правда їх усунули навіть без упередженя. В справі Драйфуса одинацять свідків скоропостижно померли.

— **На слїдах перемитництва новобранцями** Угорська поліція в Ясеня (Керешмезе) прислала до станіславівського магістрату цікаве письмо. Іменю ясенська поліція довідала ся, що в Станіславові є якесь тайне бюро, що помагає угорським горожанам, які не відбули військової служби, втікати до Америки. Ясенська поліція просить станіславівський магістрат о поміч і обіцєє 8 К винагороди за кожного здержаного угорського переселенця.

— **Літак на вершину гори.** Італійський військовий летуа, майор Піцца, перший, що покори- тував ся в часі війни в Триполісі послугами літака для розвідин, підняв ся сими днями на своїм літаку і по півторагодиннім леті о- сїв на вершкови гори Монт-Сеніс, високім 2.300 метрів над плесом моря. Піцца є першим летуном, що опустив ся на такій значній висоті.

— **Жертви готівкою** не звільняють нікого від обовязку жаданя купонів У. П. Т. і уживаня товарів з маркою У. П. Т.

— **Зноба катастрофа з кораблем.** З Гернесанду, у східній Швеції доносять, що в середі затонув на фінсько-шведських водах шведський пароплав „Vestkysten“. Виратував ся лише оден з подорожних, торговець худоби, Генріхсон з Сундвалє, якого забрав на свій поміст шведський пароплав „Carl von Linne“. Після оповідань сего торговця, пароплав „Vestkysten“ відплив у вторник з міста Віан в Фінляндії до Гернесанду у Швеції. Підчас відпливу залегла густа мрака і почала лютувати сильна буря. Знаків на берегах не було видно, супроти чого пароплав схилив свій шлях, наїхав на підводну скалу, пробив ся і почав потапати. Подорожні і залога повибігали на поміст. Капітан і керманіч успокоювали подорожних і видавали ратункові пояси. Спущено дві ратункові лодки, до одної сіло 10 жінок і дітей. Обі лодки вода вивернула і всі утопили ся. Генріхсон виравав ся на вітрило, якого держав ся кілька годин і звідки єго зняли коло 7. год. рано. Катастрофа лучила ся коло 6. год. вечером. Згинули 34 особи.

— **Віднайденє мощів патріарха Богдановича.** Перед кількома тижнями рознесла ся вість, що карловицький сербський патріарх Богданович пропав без слїду. Даремні були всякі гляданя. Аж вчєра донесено урядово, що найденє мощі Богдановича біля Гаштайну на дні ріки Ахе. Тіло почало було вже розкладати ся, але можна було єго ще розпізнати. З Карловиць виїхало відпоручництво до Гаштайну для перевезеня мощів.

— **Цензура посольських бесід в Росії.** Петербурські дневники доносять, що міністер внутрішних справ, Маклаков, обрїляє в порозуміню з міністром комунікацій Рухловим і Кривошніном начерк, після якого стенограма посольських промов в думі буде можна прилюдно оголошувати щойно тоді, коли їх перегляне окремий урядник. Цілею сего начерка є ослабленє впливу бесід на населєнє.

— **Холера в Росії.** З Одеси доносять, що в останнім тижні померло в околиці Одеси на холеру 6 осіб. Доси занедужало загалом 37 осіб, а померло 15.

— **Зудар поспішних поїздів.** З Антверпї доносять, що оновді наїхали на себе коло двірця Екер два поспішні поїзди. Машина обох поїздів зовсім знищені. В останній хвилі вискочили машинїсти з машин і в сей спосіб виратували ся. Згинув оден топник. Кілька найцятів осіб тяжко покалічило ся, а 80 легко.

— **Хто уживає товарів з маркою У. П. Т.,** починає ся до піднесеня поваги Товариства і піднімає жертву фабриканта на рідну школу

— **Крадіж переказів на киплячку.** Оновді хотів бувший воєний експозитури депозитового банку в Дрогобичі, Філіп Маняк, продати в одній каварні два перекази на нафтову киплячку, вартости 1.440 К. Продажа єму не вдала, ся бо саме тоді сидів в тій каварні оден з урядників банку, який знав, що в дрогобичській експозитурі пропали два такі перекази ще в маю с. р. Він спитав Маняка, звідки сї перекази найшли ся в єго руках, а коли Маняк не умів дати відповіді, віддав єго в руки поліції, де Маняк признав ся до крадіжки.

— **Мешкає рівночасно у чотирох країнах.** Фред Террон, який займає ся годівлею худоби, має одну фарму, яка лежить у чотирох країнах: Кольорадо, Нью Мексик, Юга і Арізона. Єго дім стоїть як раз на тій точці, де границі сїх чотирох країн перехрещують ся. І він, не виходячи з під даху своєї хати, може довільно переходити з одного краю до другого. І так Ідальня находить ся в Кольорадо; спальня в Юга (і він голосує тому в Юга); а кухня находить ся вже на землі краю Арізона. Вітрак, що помпує воду для єго худоби, стоїть в Новім Мексикі, але корита, з яких єго худоба, находять ся вже в границях країни Арізона.

— **Як ширить ся чума в Росії?** Коло Царицина, саратівської губернії над Волгою, поширила ся чума через те, що у одного заможного козака гинули безроги. Одну з хорих безрог козак добив і справив пир для сусідів. Всі, що були на тїм пирі, заслабли на чуму, бо безроги гинули від тої пошести.

День барвінку 2/Х. 1913.

Не сіяли єго в ринку,
Не плекали в ясну днину,
А збирали у діброві
Й розкидали муть по Львові.
І просити з ним усюди:
В кого руське серце в груді,
Хай жертвує тої днини
Гріш на доні України.

Оповіді.

— **Виділ Філії Руского Товариства педагогічного в Косові** повідомляє, що перші конституючі збори Кружка Українського педагогічного Товариства відбудуть ся в неділю дня 2. листопада 1913. о годині 5. по полудні в льокалі „Народного Дому“ в Косові в отрим днєвним порядком: 1) Відкрите зборів. 2) Відчитанє і поясненє статута. 3) Вибір старшини Кружка і контрольної комісії (§§ 20. 27.). 4) Внесенє та запити. Перед зборами відбуде ся в тім самім дні і льокалі о годині 3. по полудні просвітно педагогічне віче, на яким будуть обговорені пекучі потреби шкільництва і просвітї в тутешнім повіті. За Виділ Філії: Р. Гіжовський, голова. Ол. Іванчук, секретар.

— **З зелізниць.** Дня 30. жовтня о 9. год. відбуде ся в товарових магазинах стації в Бродах прилюдна ліцитація невідобраних товарів, як: вино, розолїс, чоколада, ростинний товщ, селедці, грамофон, паперові коробки, мармор і т. п., о скільки до того часу їх не викуплять.

Ц. к. Дирекция державних зелізниць у Львові оголошує в „Газеті Львівській“ прилюдну продаж конкурсову старих конструкцій мостових. Реченєць до вношеня оферт до 30. жовтня с. р. до 12. години в полудне.

З днем 15. листопада с. р. застановленє ся на льокальній зелізницї Львів-Підгайці рух особових поїздів льокальних ч. 5455. і 5456, курсуючих кожної суботи поміж Підзамчем і Ввишками.

Посмертні оповістки.

— О. Николай Волошинович, парох в Липівцях, ясельського деканату, перемиської дієцезії, помер в 75. році життя дня 23. жовтня. Покійник зачислався до стовпів москвофільства на Лемківщині і гостював в своїм домі панславистів Будиловича і Добрянського з Росії. В. в. п.!

Наука, умілість і письменство.

— В. Будичанець. Славний музика Микола Лисанко, його життя і праця. 46 сторін, 8 ілюстрацій; ціна 10 копійок. Видане тов-а „Полтавська українська книгарня“.

Матеріали до історії нашої народної політики.

(Дальше).

6. Засідання з дня 14. січня 1896.

Проводить: Заячківський.

Присутні: Каратницький, Савчак, Небіловець, Новаковський, Вахнянин, Барвінський, Окуневський, Остапчук і Кульчицький.

1. Рішено поставити внесення що до внесення розпорядження міністер. з дня 14. марта 1894 в справі умундорования учеників. Внесення поставити пос. Заячківський. Най розпорядження обов'язує лиш до уніформованя факультативного.

2. В справі верифікації вибору будуть говорити: пос. Окуневський в справі вибору чортківського, пос. Остапчук в справі вибору золочівського, пос. Новаковський в справі вибору снітинського. Послідній не буде ставляти внесення на уневажнення вибору, лиш піднесе надужитя, які діялись при виборах, а іменно при правивборах.

3. Окуневський заявляє, що він і послі Остапчук враз з Новаковським не можуть вступити до клубу, позаяк їх виборці не дозволили їм на се. Отже треба сходитись лиш на спільні наради, а клубу одноцільного творити годі. Пос. Барв. заявляє, що без організації і зложення клубу годі буде удержати повагу послів руских в соймі. Часописи рускі рівнож суть протявні зложенню одного клубу, бо вразно кажуть, що під проводом Барвінського не можна зложити клубу. Посол заявляє, що він не хоче проводити, він піддає ся під провід кожного иншого і для того відтирає від себе всякі наслідки з того, в соймі. Най відтак причину злого глядить суспільність руска деінде.

Заячківський вносить, щоб звязатись в клуб під проводом Окуневського.

Др. Савчак поясняє, що в р. 1889 були також труднощі що до зложення клубу, але відтак мимо принципіальних різниць клуб зложив ся по трох тижнях. Внесення Заячківського не поспираю, бо згаданим трем послам не вільно таки вступити до клубу, бо їм сего не вільно. Але і се заявляю, що без витворення клубу, без солідарности ми не будемо мати поваги в соймі. Пертрактації межі нами не доведуть нас до ціли. Сходина не принесуть нам рівнож ніякого хісна. Вношу проте засноване клубу, уложене регуляміну і уконституоване.

Окуневський заявляє, що він не прийме проводу. Провідниками могли би бути лиш Заячківський, Барв. або Вахнянин, бо їх політика йде тепер горою. Ми ждемо на наслідки декларації Барвінського, може він нам запропонує абстиненцію або виступлене. Їсьм за завязанням клубу, а ми три послі будемо брати участь в нарадах.

Заячківський не хоче завязання клубу без трох згаданих послів. Опінія публична сконстатує відтак, що такі суть два клуби. Здає ся, того вже они лиш ждуть.

Вахнянин годить ся зовсім на внесення сов. Заячківського, т. в., щоб не творити окремого клубу. Або всі належать, або нема клубу. Ми потрафимось оправдати з того факту, що не могли ми зложити клубу тим скорше, як щоб розбити ся.

Рішено не завязувати клубу, а лишити давний стан, т. в. сходина. За тим голосували: Барвінський, Каратницький, Небіловець, Вахнянин, Заячківський. — Скликує др. Савчак, в заступстві.

Заячківський. Барвінський вносить:

1) Відділене 4 низших клас гімн. в Коломиї від гімназії польської і іменоване окремого директора, а тим самим оутворення окремої гімназії. (Поручено Вахнянинови).

2) Утворення гімназії в Станіславові, егентауально в Тернополі, Чортків, Тереховля. (Поручено Вахнянинови).

Окуневський вносить: 3) засноване семінарії учит. мужескої в Городенці. (Там громада богата, дасть будинок і там є школа рільнича). Рада шк. кр. рефлектує на Заліщицки, що не було би практично — бо лежить в куті. (Петиція буде внесена).

Заячківський вносить: 4) щоби для урядників державних отворити курс науки языка руского і іспитуючу комісію для урядників, а щоби в школах в схід. Галичині наука языка руского була обовязковою.

Новаковський хоче поставити внесення на реформу виборчу в дусі внесення курій і загального права голосованя

Остапчук вносить на зміну § 30. ординації виборчої, щоби при правивборах можна не лиш картками, але і устно голосувати.

Барвінський вносить: щоби завести науку языка руск. яко обовязкового у всіх школах середних всієї Галичини.

Вахнянин думає, що таке внесення не черейде ще, позаяк се противить ся § 19. основ. державних законів, як єго нині толкують. Він вносить завести науку языка руск. яко предмету науки надобовязкової в цілій Галичині.

Рішено упімнутись о заведення языка руского яко обовязкового в цілій Галичині (поручено Барвінському враз з курсами для урядників і іспитуючою комісією).

В справі внесення пос. Новаковського вносять др. Савчак: нам треба полерти внесення пос. Остапчука, відтак домагатись о безпосередні вибори і побільшене числа послів з курії сільської.

Прийнято внесення пос. Остапчука (пор. Остапчукови).

Прийнято внесення пос. Савчака — (Кульчицький).

Внесення пос. Новаковського не прийнято. Голосував лиш сам Новаковський.

У Львові, дня 14. 1. 1896.

Заячківський Вахнянин

(Дальше буде).

Телеграми

з дня 28. жовтня.

Відень (ТКБ). В палаті послів вела ся нині дальша розправа над податком від шампана. П. Сінгалевич поставив внесок, відослати предлогу до скарбової комісії. П. К. Левіцький поставив різні поправки, а при нагоді дійсних спростовань забрав голос пос. Лев Левіцький. Засідання відбуває ся дальше.

Відень. Нині появить ся цісарський патент, який скличе спільні делегації на день 18. листопада. Вибір делегатів в палаті послів має наступити на окремім вечірнім засіданню.

Чернівці. Посадник, бар. Фірт, зрезигнував зі свого уряду.

Париж. Тепер зачувати, що на суботній міністерияльний раді постановило правительство зятягнути позичку в сумі 1400 мил. франків на покриття коштів уоруженя.

Париж. Провідник мовархістичного руху в Португалії, Альмейда, мав заявити, що день 16. листопада принесе кінець дотеперішному правительству, ворохобня певно побідить.

Лондон. Зачувати, що всі європейські великі держави є в основі готові признати предсідника Гієрта, зато Зєдвинені Держави північної Америки не хочуть єго признати.

Мексик. (ТКБ). Участь виборців в виборі предсідника була вельми слаба. Здає ся, що число відданих голосів не вистарчить і Гієрт буде дальше тимчасовим предсідником.

Царгород. (ТКБ). Рада міністрів уділила своїм відпоручникам в Афинах нових вказівок.

Мадрид. (ТКБ). Дато обяв провід в кабінеті.

Нема миший пільних!

Затровну пшеницю на миши по 1 К 40 с. за 1 кг. при закупах понад 100 кг. по 1 К 30 с. продає

аптика в Бібрці.

Успіх надзвичайний. Сотки подяк від покупців.

585 (1)

Товариство взаємного кредиту

„Дністер“

у Львові, ул. Руска. 20.

Телефон ч. 788.

засноване при Товаристві взаємних обезпечень „Дністер“ в р. 1895 на підставі закона о стоварищенях з р. 1873.

Одвічальність членів обмежена до подвійної висоти уділу.

Цілю Товариства є уділюванне кредиту своїм членам рільникам обезпеченим в „Дністрі“ від більше літ.

Відсотки від вкладок 4%, без потручення рентового податку.

Вкладки приймає і виплачує Каса Товариства в урядових годинах, від 8. до 2. в полудне.

Контю в Почтовій Щадниці 35.527.

Жирове Контю в австро-угор банку

Щадничі вклади К 3,683.428—

Власний масток К 474.302—

Уділені позички К 4,494.957—

Канцелярії Товариства отворені перед полуднем

Рух зеліничих поїдів

обовязуючий з днем 1. мая 1913 Р. після часу середно-європейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 600 вечером до 559 рано означені підчеркненням чисел минутних.

Лригз до Львова

на головний дворець:

З Кракова: 223, 542, 6-220, 7-25, 8-45, 9-55, 1-10*, 1-25, 2-20\$, 5-30, 7-11*, 8-25, 9-40

*) з Тарнова. \$) Від 15/5 до 30/9 включно щоденно.

†) з Городка яг. від 1/6 до 30/9 вкл. щоденно. о) З Мостиск.

З Підволочиск: 7-15, 11-25, 14-2\$, 213, 5-25, 10-30, 10-48†)

†) З Красного. \$) Від 15/5 до 30/9 вкл. щоденно.

З Черновель: 1207, 523*, 543*, 7-40, 10-28†), 1-45, 5-35, 6-31, 9-25

*) З Станіславова. †) З Коломиї. ‡) З Ходорова в кожний день по неділі і свята.

Зі Стрия: 7-20, 9-00, 11-40, 1-20, 11-1042\$, \$) Від 15/6 до 8/9 включно лишень в неділі і римо-кат. свята

Зі Самбора: 7-45, 9-55, 1-48, 8-30.

Зі Сокаля: 7-05, 1-00, 7-38.

З Яворова: 8-04, 4-20.

З Підгаєць: 11-20, 10-20.

Зі Стоянова: 9-50, 6-30.

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочиск: 6-56, 11-05, 1-33*, 1-58, 5-06, 10-12, 10-31†)

†) З Красного. *) Від 15/5 до 30/9 включно щоденно.

З Підгаєць: 7-26*, 10-49, 10-1, 12-00\$)

*) з Винник. \$) з Винник лиш в суботу.

Зі Стоянова: 9-31, 6-11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7-08*, 10-31, 3-03*, 9-41, 11-43\$)

*) З Винник. \$) З Винник в суботу.

на головний дворець:

З Брухович: щоденно 6-55

щоденно: від 1/5 до 30/9 7-26, від 1/6 до 31/8 8-37, 11-00, 3-41, 5-15, 9-30

в неділі і римо-кат. свята: від 1/5 до 31/5 3-41, 9-30, від 1/6 до 31/8 1-54.

З Янова: щодня: від 16/5 до 15/9 9-11, від 1/6 до 31/8 1-25

в неділі римо-кат. свята: від 11/5 до 31/8 10-10.

З Любіня: в неділі і римо-кат. свята від 11/5 до 8/9 9-00.

З Винник: лишень в суботу 12-16.

Хрестини

оповідане О. Степановича

(псевдонім одного звісного і дуже талановитого письменника) —

появило ся відбиткою з „Руслана“ накладом Христ. сусп. Союзу і є до набутя:

в книгарні тов. ім. Шевченка

Львів, Ринок 10

по ціні 30 сотиків (з поштовою перес. 35 сот.)

Поручати сего оповідання, основаного на ідейній почві польско-руської борби о душі, не потребуємо. Читачі „Руслана“ в листах висловлювали подяку редакції за придбане сего оповідання і домагали ся відбитки єго в цілі поширення в широких верствах нашого народу, особливе в тих околицях і тих кругах, де наш нарід живе помішаний з польським народом, переплітаючись родинними зв'язами і де польське духовенство, яке в нинішніх часах тіснійше, ніж коли іноді стоїть під моральним впливом всепольської, екстермінаційної політики супроти Русинів, хитро перетягає рускі душі в польський національний табор. Тип характерного, тактовного, але рішучого судії Володислава Данкевича з „Хрестин“ промовить краще до неводної заколибаной душі, як сотки агітаційних промов — тому кладемо на серце нашим дічам заосмотритись в се дешеве оповідане і поширити єго в широкіх кругах.

Йосиф II. чи Ян Казимир?*

(з нагоди 250-літнього річчя створення Львівського Університету).

можна набути в Адміністрації „Руслана“ і в книгарні Наук. Тов. ім. Шевченка у Львові по 30 сот. за примірник.

Лригз зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 1235, 335, 8-25, 8-32, 1-26†), 2-05\$) 2-45, 3-40*, 5-50, 7-00, 7-30, 11-10

*) До Рашева. \$) Від 15/5 до 30/9 включно щоденно. †) До Городка яг.

До Підволочиск: 6-08, 10-40, 2-00, 2-45\$, 2-55† 8-40, 11-15.

†) До Красного. \$) Від 15/5 до 30/9 включно щоденно.

До Черновель: 2-45, 6-10, 9-10, 10-03, 2-30, 3-12*, 5-52†, 7-50, 11-00.

*) До Станіславова. †) До Коломиї. ‡) До Ходорова в кожний день перед неділю і свята.

До Стрия: 7-25, 11-02\$, 1-50, 6-50, 8-15, 11-25.

\$) Від 15/6 до 8/9 вкл. лишень в неділі і римо кат. свята.

До Самбора: 6-52, 9-05, 3-50, 10-55.

До Сокаля: 7-50, 2-35, 7-50, 11-35*.)

*) До Рави рускої (лише в неділі).

До Яворова: 8-40, 6-31.

До Підгаєць: 5-55, 4-53.

До Стоянова: 8-05, 6-00.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6-28, 11-00, 2-14, 2-58*, 3-12†), 9-02, 11-33.

†) До Красного. *) Від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6-09, 1-34*, 5-15, 10-40\$).

*) лишень до Винник. \$) До Винник лиш в суботу.

До Стоянова: 8-22, 6-17.

на дворець „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6-28, 1-58*, 5-36, 7-45*, 10-59\$).

*) Лишень до Винник. \$) До Винник лиш в суботу.

Львокалькі поїзди.

з головного двірця:

До Брухович: що дня: 6-00

щоденно: від 1/5 до 30/9 4-21, від 1/6 до 31/8 7-24, 10-05, 2-25, 6-15, 8-35

в неділі і римо-кат. свята: від 1/5 до 31/5 2-25, 8-35, від 1/6 до 31/8 12-47.

До Янова: щоденно: від 16/5 до 15/9 3-03, від 1/6 до 31/8 10-15.

в неділі і римо-кат. свята: від 11/5 до 31/8 1-11.

До Любіня: в неділі і римо-кат. свята від 11/5 до 8/9 2-25